

[Ivar Nørgaard]

men hvis pengepolitikken og en restriktiv finanspolitik samtidig fastfryser den alt for store arbejdsløshed, mener vi, at prisen er for høj. Vi er derfor tilfredse med, at vi ikke allerede nu skal tage stilling til, om vi vil tilslutte os tredje fase. Det skal først ske i 1996, således at vi har nogle år endnu til at bedømme, hvordan de to hensyn kan forenes i den øvelsesperiode for koordineret penge- og økonomisk politik, som tiden indtil den 31. december 1996 er. Til den tid skal Ministerrådet vurdere, hvilke lande der opfylder betingelserne for at få tilbudt medlemskab af ØMU's tredje og sidste fase, og hvis de lande, der opfylder betingelserne, udgør mere end halvdelen af det samlede medlemskab, vil de automatisk indtræde i tredje fase.

England og Danmark har fået en særstilling, der er begrundet i forfatningsmæssige forhold, og det er fastslået, at regeringen skal give besked inden udgangen af 1996 om, hvorvidt vi ønsker at tiltræde tredje fase, hvis vi i øvrigt opfylder betingelserne, men regeringen har ikke opstillet betingelsen om beskæftigelseshensyn som kriterium for vor undtagelse, selv om det havde været mere i overensstemmelse med det danske memorandum. Det er afgørende for Socialdemokratiet, at vi i løbet af 1996 selvstændigt kan vurdere, om det er ønskeligt for os at deltage.

Vi må derfor afvise de spekulationer, som på det seneste har været fremme i dagspressen om, at vi allerede ved folkeafstemningen den 2. juni i år tager stilling til tredje fase. Spekulationerne begrundes med de eksempler, Justitsministeriets eksperter har fundet i unionsteksten, der i henhold til den danske grundlov indebærer suverænitetsafgivelse, hvoraf de to vedrører ØMU's tredje fase. Det er der ikke noget om i bemærkningerne til hele denne traktat og til lovforslaget, hvad jeg finder uheldigt, for det er et meget centralt punkt i hele den danske stillingtagen, og det er helt klart, at man ikke vil kunne bruge Justitsministeriets papirer som argument for, at der ikke skal afholdes en ny folkeafstemning i 1996. Vor opfattelse er, at uanset om man ved den forestående folkeafstemning også tager stilling til suverænitet for ØMU's tredje fases vedkommende, skal vi have en folkeafstemning i 1996, for det afgørende for os er ikke de formelle bestemmelser, men om vi føler, at man kan tilgodese beskæftigelseshensynet.

Vi lægger derfor afgørende vægt på at få regeringens klare bekræftelse af dette i dag, ikke mindst da økonomiministeren flere gange har været ude med betragtninger om, at prisstabilitet er den sikreste vej til fuld beskæftigelse, altså en vis form for afstandtagen fra de betingelser, som regeringen ellers selv har været med til at fastlægge i det danske memorandum.

Derfor vil jeg bede økonomiministeren om at bekræfte, at Danmark har givet udtryk for den holdning, som også står i vores memorandum, og at det er den danske vurdering, at vi selvstændigt kan tage stilling i 1996 eller måske senere – hvis man ikke indfører tredje fase den 1. januar 1997 – til, om vi vil tilslutte os denne, og da ud fra, om beskæftigelseshensynet er ligeværdigt med prisstabiliteten, og om de politiske kræfter kan matche centralbankdirektøren.

Bjørn Westh (S):

Den aktive danske forhandlingsindsats ikke mindst under regeringskonferencerne om Den Politiske Union har givet resultater. Baggrunden for forhandlingsindsatsen var det memorandum, som blev udarbejdet ikke mindst på grund af et ønske fra Socialdemokratiet, og som bragte Danmark i front. Vi ville noget med det europæiske samarbejde; det indre markeds rene konkurrencesamfund skulle ikke have lov til at stå alene. Vi ville gerne have konkurrence, ikke på dårlige arbejdsvilkår, men på at producere gode varer til fornuftige priser på en måde, der hverken belaster menneskene eller naturen unødigt.

Det, vi nu skal tage stilling til, er, om forslaget til den nye traktat om Den Europæiske Union er bedre end den eksisterende Romtraktat med det indre marked, som er en realitet. Socialdemokratiet har hele vejen igennem lagt vægt på at få skabt en mere effektiv miljøpolitik og på at få minimumsregler om bl.a. arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål, kaldet den sociale dimension. Forbedringer på disse to områder har været afgørende for Socialdemokratiet, og der er klare forbedringer.

Først miljøpolitikken. Miljøhensyn nævnes nu i målsætningen som et tværgående mål for hele Fællesskabets samarbejde. Miljøpolitikken skal tage sigte på et højt beskyttelsesniveau, der skal bygge på forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats, prin-